

Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur

31. januar 1957

570. meddelelse.

A Forsøgsresultater

Forsøg med ukrudtsbekæmpelse på forskellige tidspunkter i ærter

På statens forsøgsstationer ved *Borris, Lyngby, Studsgaard, Tylstrup* samt ved *Statens Ukrudtsforsøg* er der i 1955—56 udført forsøg med ukrudtsbekæmpelse på forskellige tidspunkter i markærter til modenhed. Ved *Blangstedgaard, Hornum, Spangsbjerg* og *Statens Væksthusforsøg* er der i samme tidsrum udført forsøg i ærter til grønplukning.

I forsøgene blev anvendt 4 liter 20 pct. dinoseb, henholdsvis lige før ærternes fremspiring, da ærterne var 2—5 cm høje, og da ærterne var 10—15 cm høje. Desuden blev der anvendt en blanding af 3 liter 20 pct. dinoseb og 1 liter 25 pct. M-hormon, da ærterne var 10—15 cm høje. Ved sprøjtningen blev der benyttet 500 liter vædske pr. ha.

Gennemsnitsresultater af forsøg med sprøjtning af markærter til modenhed fremgår af tabel 1.

Tabel 1. Markærter til modenhed

	Udbytte, hkg frø pr. ha	Forholds- tal for udbytte	Spire- pct.	Forholdstal for ukrudt antal	vægt
Antal forsøg		8	6	8	7
Ubehandlet	21,7	100	99	100	100
Dinoseb 20%, 4 l/ha, før ærternes fremsp.	22,7	105	99	37	29
Dinoseb 20%, 4 l/ha, da ærterne var 2-5 cm høje . .	22,9	106	99	23	24
Dinoseb 20%, 4 l/ha, da ærterne var 10-15 cm høje	22,3	103	98	32	26
Dinoseb 20%, 3 l + M- hormon 25%, 1 l/ha, da ærterne var 10-15 cm høje	22,5	103	99	38	28

Sprøjtning med 4 liter 20 pct. dinoseb har givet merudbytte ved alle sprøjtetidspunkter, ligesom sprøjtningen med blandingen af 3 liter 20 pct. dinoseb og 1 liter 25 pct. M-hormon på det sene tidspunkt også har givet merudbytte i forhold til ubehandlet. Det største merudbytte blev opnået ved sprøjtning med 4 liter 20 pct. dinoseb, da ærterne var 2—5 cm høje, men merudbytterne for de øvrige behandlinger var ikke væsentlig mindre.

Størst virkning på ukrudtet blev opnået ved sprøjtning med 4 liter 20 pct. dinoseb, da ærterne var 2—5 cm høje, idet denne behandling har reduceret ukrudtsmængden til 24 pct. i forhold til ubehandlet. Når sprøjtning før ærternes fremspiring ikke har så god en virkning på ukrudtet, skyldes dette utvivlsomt, at alt ukrudtet endnu ikke var spiret frem. Den behandling, der foretoges, da ærterne var 10—15 cm

høje, var også mindre virksom overfor ukrudtet, fordi dette da var blevet for stort og derfor lettere overlevede behandlingen. Ærternes spireevne blev ikke påvirket af behandlingerne.

Gennemsnitsresultater af forsøg med sprøjtning af haveærter fremgår af tabel 2.

Tabel 2. Ærter til grønplukning

Antal forsøg	Udbytte, kg bølge pr. 100 m ²	Forholdstal for udbytte	Forholdstal for ukrudt	
			antal	vægt
		7	6	6
Ubehandlet	111.5	100	100	100
Dinoseb 20%, 4 l/ha, før ærternes fremspiring	116.5	104	47	23
Dinoseb 20%, 4 l/ha, da ærterne var 2-5 cm høje	117.9	106	36	18
Dinoseb 20%, 4 l/ha, da ærterne var 10-15 cm høje	114.9	103	46	25
Dinoseb 20%, 3 l + M-hormon 25%, 1 l/ha, da ærterne var 10-15 cm høje	120.4	108	50	27

Det merudbytte, der blev opnået ved sprøjtning i haveærter, var af lignende størrelse, som det der blev fundet i markærter.

Virkningen på ukrudtet var bedst ved sprøjtning med 4 liter 20 pct. dinoseb, da ærterne var 2—5 cm høje, hvilket er i overensstemmelse med resultaterne af forsøgene i markærter.

Vejledning for praksis

Forsøgsresultaterne viser, at ærter kan sprøjtes, når de er 2—5 cm høje. Ukrudtsplanterne har på dette tidspunkt en passende størrelse og ødelægges lettere end ved senere sprøjtning.

Opmærksomheden henledes på, at skadedyrmidlerne malation og paration, der forstærker sprøjtevædskens svidningsskade, ikke bør blandes i sprøjtevædskan.

Endvidere skal opmærksomheden henledes på, at sprøjtning af ærter af hensyn til faren for svidningsskade ikke bør foretages midt på dagen, hvis der er brændende sol. Iøvrigt bør dosis afpasses efter temperaturforholdene. Som rettesnor kan anføres følgende:

Liter pr. ha ved 15° C	Dinoseb 20, Dinoseb NA		
	B. N. P. 30	F. D. B. Dinoseb, Herbasol	AAtox
	»Höchst«	og Sevtox	
	30 %	20 %	13 %
» » » » 20° C	3,0	4,5	7,0
» » » » 25° C	2,7	4,0	6,8
» » » » 25° C	2,8	3,5	5,5

Forsøg med udstrøning og udsprøjtning af boraks til kålroer

Foreløbig meddelelse

Da bormangel, der i kålroer ytrer sig ved marmorering og kærneråd, synes at tiltage i hyppighed og ondartethed, navnlig på lette jorder, blev der i 1954 påbegyndt forsøg med boraks til kålroer på statens forsøgsstation ved St. Jyndeved.

Forsøget har været gennemført på let sandjord. Reaktionstallet var de to første år 6,0, det sidste år 7,2. Der er gødet med 600 kg superfosfat, 400 kg kaligødning og 800 kg kalksalpeter pr. ha.

I et forsøgsled er boraks udstrøet og nedharvet før såning, og i de øvrige forsøgsled tilført ved udsprøjtning på forskellige tidspunkter i vækstperioden. Der er anvendt 1000 liter vand pr. ha.

Gennemsnit af 3 års forsøg fremgår af følgende oversigt:

Udbytte og merudbytte, hkg pr. ha	Ingen boraks	30 kg boraks udstr.					kg boraks udsprøjet			
		5	10	15	10	10	15/6	15/6	15/6	15/7
Roer.....	592	19	16	14	26	7	÷ 39			
Tørstof.....	69.0	4.1	2.9	2.6	5.5	3.4	÷ 1.6			
% roer med marmorering..	76	5	43	14	13	40	90			

Der er konstateret positiv virkning for bortilførsel i alle forsøgsled undtagen det sidste, hvor der blev sprøjtet med boraks den 15. august. Her synes der endog at være tale om en skadevirkning. Der er også positiv virkning for bortilførsel i alle forsøgsår med hensyn til forebyggelse af marmorering. Virkningen her er størst det sidste år, hvor forsøget er anlagt på jord med ret højt reaktionstal, men også i de to første år, hvor forsøget var anlagt på jord med ret lavt reaktionstal, var der et betydeligt udslag for bortilskud.

Angrebsstyrken har varieret fra en smule mørkfarvning i roerne til fuldstændig ødelagte roer, hvor en tilsyneladende sund skal omslutter en rådden, stinkende masse. Da holdbarhed og foderværdi er afhængig af angrebsgraden, er denne bedømt og resultatet opgivet i bilaget.

30 kg boraks udstrøet om foråret før roernes såning, har i gennemsnit af alle år forøget udbyttet og givet en næsten fuldstændig sund afgrøde. Ved udsprøjtning den 15. juni er der opnået omtrent samme virkning af 10 og 15 kg boraks, som af 30 kg udstrøet i foråret. Derimod har 5 kg boraks udsprøjtet på samme tid haft for ringe virkning. Sprøjtning med 10 kg boraks midt i juli har haft en mærkbar, men for ringe virkning, og sprøjtning midt i august har i bedste fald været virkningsløs.

Bilag til 571. meddelelse.

Udbytte af rod og tørstof i rod, hkg pr. ha, samt bedømmelse af bormangelsymptomer

	Ingen boraks	30 kg boraks udstr.	kg boraks udsprøjet																											
			5 15/6	10 15/6	15 15/6	10 15/7	10 15/8																							
hkg rod																														
1954	652	688	693	684	712	669	611																							
1955	564	555	557	551	565	568	519																							
1956	559	589	575	584	576	560	530																							
gens.	592	611	608	606	618	599	553																							
hkg tørst.																														
1954	81.9	90.5	88.1	86.9	94.8	88.5	82.4																							
1955	61.2	60.3	60.4	59.8	61.3	61.6	56.3																							
1956	63.6	68.5	67.2	68.1	67.5	67.1	63.4																							
gens.	69.0	73.1	71.9	71.6	74.5	72.4	67.4																							
Marmorering i roerne. pct. roer med angreb.																														
	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	ingen marm.	svag marm.	stærk marm.	kærneråd	reaktionstal					
1954	16	30	44	10	88	12	0	0	69	29	2	0	85	14	1	0	81	19	0	0	14	42	44	0	0	6	35	55	4	6.0
1955	49	15	30	6	99	1	0	0	60	15	25	0	91	8	1	0	99	1	0	0	90	6	4	0	21	20	40	19	6.0	
1956	7	19	53	21	98	2	0	0	41	28	30	1	83	11	6	0	81	14	5	0	75	21	4	0	2	20	65	13	7.2	
gens.	24	21	43	12	95	5	0	0	57	24	19	0	86	11	3	0	87	11	2	0	60	23	17	0	10	25	53	12		

Stammeforsøg med almindelig rajgræs og timothe 1953—1956

I årene 1953—56 er der på lermuld ved Lyngby, Tystofte, Aarslev og Ødum, på sandmuld ved Borris og Tylstrup og på marsk ved Højer gennemført forsøg med stammer af almindelig rajgræs og timothe.

Der er foretaget udlæg i dæksæd i 1953 og 1954. På alle forsøgssteder på agerjord har stammerne været udlagt i blanding med rødkløver og på marsken i blanding med hvidkløver. Ved Tystofte, Aarslev og Ødum er tillige gennemført forsøg, hvor stammerne har været udlagt i renbestand. Der er i reglen gødet med 200—300 kg superfosfat og 200—300 kg kaligødning og til forsøgene i renbestand tillige med 300 kg kalksalpeter om foråret og 100—200 kg kalksalpeter efter 1., 2. og i nogle tilfælde 3. slæt.

For hvert udlæg er gennemført udbyttebestemmelse i to år, idet der i 1. brugsår er taget en høslæt ved skridning og 2—3 efterslæt, medens i 2. brugsår første slæt er taget tidligt og i reglen 4—5 slæt ialt. Der er udført analyse for tørstof og råprotein, men ikke botanisk analyse, og de anførte udbytetal for forsøgene i blanding angiver derfor samlet udbytte af græs og kløver.

Almindelig rajgræs

I forsøgene har deltaget 9 sildige og 4 tidlige stammer. 2. års forsøget i blanding ved Ødum 1956 måtte kasseres på grund af for uensartet kløverbestand, og opgørelsen omfatter derfor ialt 14 1. års og 13 2. års forsøg i blanding og 6 1. og 2. års forsøg i renbestand.

Hovedresultaterne fremgår af omstående oversigt og af bilaget, hvor forholdstal for udbyttet ved de enkelte forsøgssteder er anført.

		Forsøg i bl. m. kløver				Forsøg i renbestand			
		hkg pr. ha				hkg pr. ha			
		tørstof		råprot.		tørstof		råprot.	
		1. år	2. år	ialt	ialt	1. år	2. år	ialt	ialt
Sildig	Øtofte Dux III . . .	94.3	53.8	147.9	22.5	86.1	44.4	130.5	12.6
»	Ørnehøj III	93.4	53.8	147.2	22.8	83.7	44.6	128.3	12.6
»	E.F.Trifolium III.	93.1	53.5	146.6	22.8	81.3	43.5	124.8	12.2
»	Trifolium Vikt. III	92.4	53.0	145.4	22.7	80.9	42.9	123.8	12.1
»	Stensballe III	92.3	52.4	144.7	21.9	81.9	43.8	125.8	12.2
»	Dæno III	91.1	53.5	144.6	22.1	82.5	44.9	127.4	12.7
»	Pajbjerg Lenta III	92.0	52.2	144.2	21.9	82.0	44.4	126.4	12.5
»	Hunsballe III	91.3	52.2	143.5	22.2	81.4	44.2	125.6	12.5
»	Hunsballe	90.9	52.0	142.9	22.2	80.1	43.5	123.6	12.2
Tidlig	Pajbjerg Verna III	90.3	55.2	145.5	22.5	80.3	45.5	126.3	12.3
»	Pajbjerg Presto III	89.4	54.8	144.2	21.8	77.4	45.7	123.1	12.2
»	Øtofte III	88.8	55.3	144.1	21.9	78.2	46.3	124.5	12.3
»	Stensballe	88.1	53.9	142.0	21.5	77.0	43.4	120.4	11.9

Mellem de sildige stammer er der en forskel i tørstofudbyttet fra højest- til lavestydende på ca. 3 pct. i blanding og ca. 5 pct. i renbestand. De tidlige stammer ligger på omtrent samme udbytte-niveau som de sildige. Mellem de 3 første er der en variation på ca. 1 pct. i blanding og ca. 3 pct. i renbestand, medens den sidste stamme ligger lavere.

Rækkefølgen er knapt ens i blanding og i renbestand, og der er også mindre forskelle i rækkefølgen i 1. og 2. brugsår. De tidlige stammer har gennemgående givet lidt mindre i 1. og lidt mere i 2. år end de sildige.

Udbyttet af råprotein forholder sig stort set som tørstofudbyttet.

De tidlige stammer skrider 8—9 dage tidligere end de sildige, men indenfor hver gruppe er der ingen væsentlig forskel mellem stammerne i tidlighed.

De 8 første sildige og de 3 første tidlige stammer er anerkendt i 1. klasse og får ret til at føre romertal III i forbindelse med stammenavnet.

Sildig Øtofte Dux III og *Tidlig Øtofte III* tilhører Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger.

Sildig Ørnehøj III tilhører A/S Dansk Frø- og Siloselskab, København.

Sildig E. F. Trifolium III og *Sildig Trifolium Viktoria III* til-

bærer A/S Dansk Frøavls Kompagni og Markfrøkontoret (Trifolium), København.

Sildig Stensballe III tilhører Østergaards Frøavl A/S, Stensballe, Horsens.

Sildig Dæno III tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

Sildig Pajbjerg Lenta III, Tidlig Pajbjerg Verna III og Tidlig Pajbjerg Presto III tilhører Pajbjergfonden, Børkop.

Sildig Hunsballe III tilhører A/S Frøavlscentret Hunsballe, Holstebro.

Timothe

Der blev til deltagelse i forsøgene anmeldt 5 stammer, og i sidste udlæg har endvidere deltaget en svensk stamme. Ved opgørelsen er udbyttet for denne omregnet i forhold til gennemsnit af de øvrige, som har været med i begge udlæg. Ved Ødum mislykkedes udlægget i blanding med kløver i 1953, og opgørelsen omfatter derfor ialt 13 1. og 2. års forsøg i blanding og 6 1. og 2. års forsøg i renbestand.

Hovedresultaterne fremgår af nedenstående oversigt og af bilaget.

	Forsøg i bl. m. kløver				Forsøg i renbestand			
	hkg pr. ha				hkg pr. ha			
	tørstof		råprot.		tørstof		råprot.	
	1. år	2. år	ialt	ialt	1. år	2. år	ialt	ialt
Øtofte A III	86.4	59.8	146.2	24.7	80.1	53.7	133.8	14.2
Dæno III	85.2	58.6	143.8	24.5	77.8	52.5	129.8	14.2
Øtofte III	84.7	58.7	143.4	24.1	76.2	52.8	129.0	13.9
Pajbjerg III	84.9	57.9	142.8	24.2	76.6	52.8	129.4	14.1
Trifolium	84.2	57.6	141.8	24.3	74.0	50.7	124.7	13.8
Svaløf Omnia	84.2	59.1	143.3	24.5	75.2	48.4	123.6	13.6

De 4 første stammer opnår anerkendelse i 1. klasse og ret til at føre romertal III i forbindelse med stammenavnet.

Mellem de anerkendte stammer er der en forskel i tørstofudbytte på 2—3 pct. i blanding og 3—4 pct. i renbestand. Råproteinudbyttet forholder sig som tørstofudbyttet, og tidligheden, udtrykt ved skridningstidspunktet, er meget nær ens for disse stammer.

Øtofte A III og Øtofte III tilhører Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger.

Dæno III tilhører A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

Pajbjerg III tilhører Pajbjergfonden, Børkop.

Stammeforsøg med almindelig rajgræs og timothe 1953—1956
 Forholdstal for tørstofudbytte i to brugsår

	Forsøg i blanding med kløver								Forsøg i renbestand			
	gens.	Lyngby	Tys- tofte	Aars- lev	Ødum	Borris	Tyl- strup	Højer	gens.	Tys- tofte	Aars- lev	Ødum
	Almindelig rajgræs											
Sildig Dux Øtofte III.....	102	101	102	102	106	101	101	103	104	102	104	107
» Ørnehøj III.....	102	100	103	101	102	100	100	106	102	102	104	104
» E. F. Trifolium III.....	101	100	102	101	102	100	101	103	100	98	100	101
» Trifolium Viktoria III....	100	98	100	99	104	100	100	102	99	97	100	100
» Stensballe III.....	100	101	99	100	102	99	99	99	100	99	100	101
» Dæno III.....	100	100	99	100	103	100	99	98	102	102	100	102
» Pajbjerg Lenta III.....	100	100	98	99	103	102	99	97	101	98	101	103
» Hunsballe III.....	99	98	101	99	101	99	98	98	100	100	100	101
» Hunsballe.....	99	98	100	96	101	99	99	98	98	99	97	100
Tidlig Pajbjerg Verna III.....	100	102	99	100	98	100	102	101	101	103	101	98
» Pajbjerg Presto III.....	100	100	98	101	94	101	101	100	98	101	99	94
» Øtofte III.....	100	103	100	101	91	100	101	99	99	101	101	95
» Stensballe.....	98	98	97	101	95	98	100	96	96	98	96	94
Gens. hkg pr. ha = 100.....	144.8	160.3	128.6	137.1	125.7	164.0	119.8	168.6	125.4	128.4	124.2	123.8
	Timothe											
Øtofte A III.....	102	102	102	100	101	101	101	104	103	102	105	104
Dæno III.....	100	101	100	100	100	101	98	101	100	101	100	100
Øtofte III.....	100	100	99	101	100	100	101	100	100	99	99	101
Pajbjerg III.....	99	100	99	100	101	99	100	98	100	100	100	100
Trifolium.....	99	98	100	99	99	98	100	98	96	98	95	96
Svaløf Omnia.....	100	99	98	102	101	100	98	100	96	95	93	98
Gens.* hkg pr. ha = 100.....	143.6	146.0	157.8	138.6	167.3	148.0	106.1	153.6	129.3	125.8	122.1	140.3

* 5 første stammer.

Forsøg med stammer af kålroer 1953—1956

I årene 1953—56 er der ved statens forsøgsstationer på *Iermuld* ved Aakirkeby, Lyngby, Blangstedgaard, Askov og Ødum samt på *sandmuld* ved Jyndeved, Lundgaard, Studsgaard, Borris og Tylstrup gennemført en 11. serie stamme-forsøg, der i 1953—54 omfattede 15 danske stammer og i 1955—56 12 stammer fra Danmark, 2 fra Sverige og 1 fra Norge, jvf. tabel og bilag. — En særlig forsøgsrække er gennemført på stærkt kålbroksmittet jord ved Lyngby, Rønhave og Studsgaard.

I efterfølgende tabel er anført hkg tørstof pr. ha af rod og top samt af rod + 60 pct. top, idet toppen ikke opsamles fuldt ud i praksis. Der regnes med 1,5—1,6 kg toptørstof til 1 foderenhed. — Efter resultater af forsøgene er 5 stammer af bangholm og 4 af wilhelmsburger o. lign. anerkendt i 1. klasse og betegnes efter forsøgsserien med romertal XI. Disse stammer er opført i rækkefølge efter tørstofudbytte af rod som gennemsnit af 40 forsøg.

Fra 20 forsøg i 1955—56 er dernæst meddelt gennemsnitsudbytte af de 9 1. classes stammer samt udbyttet af nr. 6 og 10 fra Sverige og nr. 15 fra Norge.

Lbnr.		hkg tørstof pr. ha		hkg pr. ha		pct. tørstof		
		rod	top ¹⁾	rod + 60 pct. top	rod	top ²⁾	rod	top
	1953—56. 40 forsøg:							
5.	Bangholm, Pajbjerg Sahna XI.	101.4	18.8	112.4	887	134	11.4	13.7
7.	» Hinderupgaard XI.	101.4	17.8	112.1	867	131	11.7	13.6
1.	» Wilby Øtofte XI...	100.9	18.4	111.9	812	132	12.4	13.9
3.	» Øtofte XI.....	100.8	16.8	110.9	851	120	11.8	13.8
4.	» Pajbjerg XI.....	100.6	18.8	111.6	878	134	11.5	13.7
12.	Wilhelmsburger, Reform XI...	99.7	14.1	108.2	810	100	12.3	14.1
13.	Rekord, Taastrupgaard XI....	99.5	14.9	108.4	782	105	12.7	14.2
11.	Wilhelmsb. Trifolium XI....	98.2	12.6	105.8	806	88	12.2	14.3
9.	» Øtofte XI & F....	98.0	15.3	107.2	857	110	11.4	13.9
	1955—56. 20 forsøg:							
	Gns. 1. classes stammer:	92.5	16.1	102.2	761	114	12.2	14.1
10.	Wilh. Patria Hammenhøg, svensk	84.2	15.4	93.4	710	107	11.9	14.4
6.	Bangholm, Weibull, svensk ...	83.7	14.7	92.5	714	104	11.7	14.1
15.	» Olsgaard, norsk.....	82.8	13.2	90.7	752	89	11.0	14.8

For gennemsnit af de 40 forsøg er ved en statistisk undersøgelse beregnet, at forskellen mellem to stammers tørstofudbytte af rod er sikker, når denne er over 1,5 hkg tørstof pr. ha.

1. Toptørstof med 13,3 pct. sand. 2. Frisk top med 1,9 pct. sand.

Beskrivelse af de anerkendte stammer

I beskrivelsen omtales udbyttet af rod og top samt roens form m. m., medens sygdomsangreb og lign. i reglen kun omtales, når angrebet afviger væsentligt fra middel.

Lbnr. 5. *Bangholm, Pajbjerg Sahna XI*. Ejer: Pajbjergfonden. I gennemsnit af forsøgene gav stammen højest tørstofudbytte af rod og stort tørstofudbytte af top, henholdsvis 101,4 og 18,3 hkg pr. ha. Den gav også højest roeudbytte, 887 hkg pr. ha med ret lavt tørstofindhold, 11,4 pct. Toppen er frisk. Roerne er ret ensartede, noget grenede, de fleste kugleformede, nogle fladrunde, få kegleformede og ovale. Stammen havde forholdsvis mange revnede roer, i gennemsnit 4,8 pct. og i 11 forsøg med stærkest angreb 10,3 pct., lidt over middel med tørforrådnelse, men af de anerkendte bangholm færrest med mosaiksyge i toppen, 7 pct. i 9 forsøg og 16 pct. i 3 forsøg ved Lyngby.

Lbnr. 7. *Bangholm, Hinderupgaard XI*. Ejer: A/S L. Døhnfeldt. Stammen gav ligesom lbnr. 5 højest tørstofudbytte af rod og stort tørstofudbytte af top. Roeudbyttet var stort med omtrent middelhøjt indhold. Roerne er ensartede og ret glatte, mange kugleformede, en del ovale og få fladrunde. Halsen ret kort. Stammen gav få stokroer og få med afvigende farve, under middel med bakteriose, lidt over middel af revnede, tørforrådnelse og kålbrosk-svamp samt flest med mosaiksyg top, 14,5 og 38,6 pct. i henholdsvis 9 og 3 forsøg.

Lbnr. 1. *Bangholm, Wilby Øtofte XI*. Ejer: DLF & FDB¹). Stammen gav højt tørstofudbytte af rod og top. Roeudbyttet under middel, 812 hkg, med højt tørstofindhold, 12,4 pct. Roerne har frisk top, er mest ensartede, ret glatte og mest letopagelig, flest kugleformede, nogle ovale og ret få kegleformede. Stammen gav færrest stokroer, omtrent middel af revnede og lidt over middel med kålbrosk og mosaiksyge.

Lbnr. 3. *Bangholm, Øtofte XI*. Ejer: DLF & FDB¹). Stammen gav højt tørstofudbytte af rod og middel af top. Roeudbytte godt middelhøjt og indhold omtrent middel. Roen er ensartet, ret glat og har ret kort hals. Mange kugle-, en del kort ovalformede, få fladrunde. Stammen gav lidt over middel med kålbrosk og middel med mosaiksyge.

Lbnr. 4. *Bangholm, Pajbjerg XI*. Ejer: Pajbjergfonden. Stammen gav højt tørstofudbytte af rod og top. Roeudbytte næsthøjest med ret lavt tørstofindhold. Roerne har frisk top og ret lang hals, er ensartet og noget grenet, flest kugleformede, nogle fladrunde og få kegler. Stammen gav forholdsvis mange revnede roer, i gennemsnit 5,1 pct. og i 11 forsøg 11,1 pct., over middel med tørforrådnelse og omkring andre øvrige sygdomme.

Lbnr. 12. *Wilhelmsburger, Reform XI*. Ejer: A/S Trifolium Frø. Stammen gav godt middelhøjt tørstofudbytte af rod og under middel af top, 14,1 hkg. Roeudbytte knap middel med højt tørstofindhold. Roerne er noget uensartede, ret grenede og lidt fastsiddende, mange kugleformede, nogle kegle- og ovalformede. De har grønt hoved og hals, men 20—30 pct. kan blive svagt brunviolet på solsiden. Stammen gav nogle flerhalsede roer, knap middel med kålbrosk og ret få med mosaiksyge.

Lbnr. 13. *Rekord, Taastrupgaard XI*. Ejer: A/S Trifolium Frø. Stammen gav middelhøjt tørstofudbytte af rod og knap middel af top. Roeudbyttet er ret lavt, 782 hkg, med højest tørstofindhold blandt de anerkendte stammer, 12,7 pct. Roen har ret lang hals, er noget uensartet, ret grenet og lidt fastsiddende, ret mange kugleformede, nogle kegle- og ovalformede. Den har

1. Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger.

grønt hoved og hals som wilhelmsburger, men 25—35 pct. kan blive svagt brunviolette på solsiden. Stammen gav nogle flerhalsede, lidt over middel af stokroer og med bakteriose og knap middel med mosaiksyge.

Lbnr. 11. *Wilhelmsburger, Trifolium XI*. Ejer A/S Trifolium Frø. Stammen gav knap middelhøjt tørstofudbytte af rod og lavest af top, 12,6 hkg pr. ha. Roedudbytte knap middel med ret højt indhold. Roen har kort hals, er mest ensartet, noget grenet og noget fastsiddende, mange af kugleform, nogle kugle og ovale, få fladrunde. Stammen gav nogle flerhalsede, få afvigende og revnede og få med øvrige sygdomme.

Lbnr. 9. *Wilhelmsburger, Øtofte XI & F*. Ejer: DLF & FDB. Stammen gav knap middel tørstofudbytte af rod og top. Roedudbyttet er godt middel med ret lavt indhold. Roen har ret lang hals, er ensartet og noget grenet, de fleste er kugleformede, nogle kegler og ovale, af fladrunde middel. Stammen gav nogle flerhalsede, færrest med afvigende farve, ret få revnede og mosaiksyge, over middel af stokroer og med bakteriose, men få med kålbrø.

Forsøg på stærkt kålbrøksmittet jord

I disse forsøg er såvel udbytte som antal af sunde og kålbrøksangrebne roer bestemt hver for sig, og stammerne anføres i rækkefølge efter tørstofudbytte i 10 forsøg på kålbrøksmittet jord. Til navnet på førstnævnte stamme er tilføjet bogstav F, der angiver, at stammen har vist sig meget kålbrøksfast i forsøgene på stærkt kålbrøksmittet jord.

Lb.- nr.	Betegnelse	Udbytte i		Forholds- tal for tørstof udbytte	Antal roer i pct.			
		hkg pr. ha rod	tør- stof		sunde	an- an- lagte	svagt stærkt grebne grebne	øde-
9.	Wilhelmsb., Øtofte XI & F. . .	575	69.8	126	14	55	24	7
11.	» Trifolium XI.	464	59.8	108	9	47	30	14
12.	» Reform XI.	457	58.9	106	7	36	34	23
13.	Rekord, Taastrupgaard XI. . .	446	58.6	106	6	38	36	20
14.	Wilhelmsb., Hunsballe.	477	57.1	103	7	39	35	19
5.	Bangh., Pajbjerg Sahna XI. . .	476	56.8	102	6	30	39	25
2.	Kålroekrydsning.	444	56.1	101	6	36	36	22
4.	Bangholm, Pajbjerg XI.	453	54.8	98	5	31	40	24
1.	» Wilby Øtofte XI.	385	49.8	90	6	27	38	29
3.	» Øtofte XI.	403	49.4	89	4	31	36	29
8.	Rekord, Taastrupgaard.	351	48.0	87	5	31	39	25
7.	Bangh., Hinderupgaard XI. . .	389	47.6	86	5	27	39	29

I forsøgene på stærkt kålbrøksmittet jord er tørstofudbyttet af de mest modstandsdygtige stammer i gennemsnit under to trediedele af udbyttet på sund jord, og under lignende forhold opnås som oftest bedre udbytte ved at dyrke foderbeder i stedet for kålroer.

Wilhelmsburger, Øtofte XI & F. er i 1. klasse på sund jord. På stærkt kålbrøksmittet jord har stammen givet højest tørstofudbytte, 69,8 hkg pr. ha og været mest modstandsdygtig mod kålbrøksvamp.

Wilhelmsburger: Trifolium XI og *Reform XI* samt *Rekord, Taastrupgaard XI* og *Bangholm, Pajbjerg Sahna XI*, der er i 1. klasse på sund jord, har i kålbrøksforsøgene været en del modstandsdygtige mod kålbrøksvamp, men gav 10—13 hkg tørstof mindre pr. ha end *Wilhelmsburger, Øtofte XI & F*.

De følgende stammer, som er i 1. klasse på sund jord, har i kålbrøksforsøgene givet 15—22 hkg tørstof mindre end *Wilhelmsburger, Øtofte XI & F*.

Lbmr.	Betegnelse		hkg tørstof pr. ha		Antal i pct.										Karakter for							
			rod	top ¹⁾	stokroer	afvigende farvet hoved	revnede		tørrådelse	bakteriose i hals	kålbrot	mosaiksye		ensartet- hed	glathed	roens form				halsens længde		
							36 forsøg	11 forsøg med flest				9 forsøg	3 forsøg med flest			0 = slet 10 = ug	kugle	kegle	ovale		flade	0 = ingen 10 = mange
1953—1956. 40 forsøg:																						
<i>Bangholm</i>																						
5.	Pajbjerg Sahna XI	101.4	18.3	0.5	1.3	4.8	10.3	2.2	2.7	6.7	7.0	16.1	5.3	4.7	5.2	1.1	1.5	2.0	4.9			
7.	Hinderupgaard XI	101.4	17.8	0.2	0.2	3.3	7.4	2.1	2.0	7.3	14.5	38.6	5.6	5.2	4.7	1.4	2.9	0.7	4.0			
1.	Wilby Øtofte XI	100.9	18.4	0.1	0.2	2.3	5.9	1.4	2.2	8.0	10.4	27.6	6.0	5.3	5.2	1.3	2.2	1.3	4.8			
3.	Øtofte XI	100.8	16.5	0.4	1.9	2.3	5.2	1.4	2.3	7.0	8.8	22.3	5.6	5.1	4.2	1.6	3.1	0.9	4.2			
4.	Pajbjerg XI	100.6	18.3	0.6	1.6	5.1	11.1	2.5	2.8	6.2	8.9	21.2	5.7	4.9	5.1	1.1	1.8	1.9	5.2			
2.	Kålrøckrydsning	98.1	17.5	1.1	1.6	2.8	6.9	1.9	3.6	6.0	5.1	12.5	4.8	4.2	4.9	1.7	1.7	1.8	5.0			
<i>Wilhelmsburger o. lign:</i>																						
12.	Wilhelmsb., Reform XI	99.7	14.1	0.6	2.6	2.9	6.8	1.9	3.0	5.2	5.7	13.4	5.0	4.4	4.6	1.7	2.3	1.0	4.7			
13.	Rekord Taastrupgaard XI	99.5	14.9	1.3	2.1	2.6	5.6	1.0	3.6	5.8	7.7	19.0	5.0	4.4	4.4	1.7	2.4	1.2	5.2			
11.	Wilhelmsb., Trifolium XI	98.2	12.6	0.9	0.5	1.9	4.2	0.9	2.7	4.1	6.3	15.5	6.0	4.8	4.8	1.8	2.3	0.9	3.7			
9.	» Øtofte XI & F	98.0	15.3	1.3	0.1	2.2	4.9	1.5	4.1	4.0	5.9	13.6	5.8	4.7	5.3	1.6	1.7	1.2	5.2			
14.	» Hunsballe	97.3	14.8	1.3	0.5	2.5	5.5	1.2	4.0	5.2	8.9	22.5	5.2	4.4	4.9	1.7	2.0	1.2	4.8			
8.	Rekord, Taastrupgaard	95.1	15.0	0.5	1.3	1.1	2.1	0.5	2.4	6.8	16.4	44.9	5.7	5.1	3.9	1.8	3.5	0.6	5.6			
1955—1956. 20 forsøg:																						
Gns. 1. klasses stammer																						
		92.5	16.1	1.2	1.4	3.0	6.4	1.4	2.2	6.6	8.0	25.4	5.3	4.5	4.8	1.5	2.2	1.0	3.9			
10.	Wilh., Patria Hammenhøg, svensk	84.2	15.4	2.4	0.2	2.6	5.7	1.4	3.9	5.1	6.5	21.0	4.7	3.8	4.6	2.3	1.4	1.1	5.0			
6.	Bangholm, Weibull, svensk	83.7	14.7	0.1	0.2	3.7	7.0	2.6	1.6	10.2	20.5	66.7	5.9	5.3	6.0	1.1	1.5	0.9	2.3			
15.	» Olsgaard, norsk	82.8	13.2	0.3	0.8	1.6	2.9	1.0	2.3	10.0	17.9	56.8	6.9	5.6	1.6	1.6	6.3	0.0	3.3			

1. Topstøt med 13.3 pct. sand.

Forsøg med sorter af majs til grønhøstning 1953—1956

Ved statens forsøgsstationer er fortsat forsøg med de majssorter, der på grundlag af to- eller etårs forsøg er omtalt i 524. meddelelse. Fra 1955 er desuden afprøvet en ny hollandsk hybrid. Forsøgene er udført på lermuldet jord ved Lyngby, Tystofte og Aarslev og på let sandjord ved Jyndeved. Forsøget ved Jyndeved i 1953 og forsøget ved Lyngby 1956 måtte kasseres på grund af dårlig plantebestand. For de sorter, som ikke har deltaget i alle forsøg, er foretaget omregning i forhold til gennemsnittet af de tre sorter, der har været med i samtlige forsøg. Alle forholdstal er ligeledes beregnet i forhold til dette gennemsnit.

I bilaget er meddelt forholdstal for tørstofudbyttet ved de enkelte forsøgssteder og i de enkelte år.

Hovedresultaterne af forsøgene fremgår af nedenstående oversigt:

	hkg tørstof pr. ha				Forholdstal for tørstofudbytte	Grønudbytte, hkg pr. ha	pct. tørstof	Højde til basis af hanblomsten, cm	Karakter for vælletilbøjelighed 0—10*	Dato for fuld blomstring af hanblomster
	kolbe m. svøb	stængel m. blade	ialt							
<i>1953-56. 14 forsøg.</i>										
Goudster	44.1	47.5	91.6	102	419	21.9	156	1.4	13/8	
Prior (C. I. V. 2)	45.7	45.6	91.3	102	422	21.6	155	1.0	11/8	
Wisconsin 240 (USA)	39.5	46.3	85.8	96	388	22.1	159	1.0	14/8	
<i>1954-56. 11 forsøg.</i>										
Wisconsin 240 (Holl.)	39.2	45.0	84.2	94	379	22.2	155	0.8	14/8	
<i>1955-56. 7 forsøg.</i>										
Foliant (C. I. V. 6)	45.8	46.5	92.6	103	433	21.3	159	0.5	12/8	

* 10 = helt liggende

Med omtrent samme stængel- og bladudbytte for alle de prøvede sorter, har de tre hollandske sorter, Goudster, Prior og Foliant givet 4,6—6,3 hkg kolbetørstof mere pr. ha end Wisconsin 240 (USA) og i samlet tørstofudbytte ligger de hollandske sorter 6—8 pct. over denne. Den hollandske avl af Wisconsin 240 er i tørstofudbytte omtrent på højde med USA-avlen.

De hollandske sorter er lidt tidligere i fuld blomstring end Wisconsin 240, men de har ved høst haft lidt lavere tørstofindhold end denne. Goudster har vist lidt mere og Foliant lidt mindre væltetilbøjelighed end Wisconsin 240. Antallet af stængler pr. plante har for Prior og Foliant gennemsnitlig været 1,2 og for de øvrige sorter 1,3, medens kolbeantallet pr. plante for Prior har været 1,3 og for de øvrige sorter 1,2. Antal planter uden kolber har været færrest hos Prior, 3,1 pct. og flest hos Foliant, 4,2 pct. I tre forsøg, hvor der er foretaget optælling af majsbrand (*Ustilago*), har de hollandske sorter og især Goudster været stærkere angrebet end Wisconsin 240.

Forsøg med majssorter til gronhøstning
Forholdstal for tørstofudbytte
Gennemsnit

	Gennem- snit	Lyng- by	Tys- tofte	Aars- lev	Jynde- vad	1953	1954	1955	1956
<i>1953-56.</i>									
Goudster	102	101	102	104	99	103	102	103	100
Prior (C. I. V. 2)	102	106	102	101	103	101	103	101	103
Wisconsin 240 (USA)	96	93	97	95	96	96	94	96	97
<i>1954-56.</i>									
Wisconsin 240 (Holl.)	94	93	96	93	93	—	91	92	99
<i>1955-56.</i>									
Foliant (C. I. V. 6)	103	104	99	106	105	—	—	105	101

Forsøg med beskæring af stikkelsbærbuske

(Foreløbig meddelelse).

Forsøg med beskæring af stikkelsbærbuske har været udført ved Virum og Hornum fra 1951. Forsøget, der har taget sigte på at belyse frugtudbyttets størrelse, bærrenes størrelse og kvalitet, samt bærrenes plukkelethed og kulturens økonomi som helhed ved forskellige beskæringsmåder, er gennemført med to sorter, Achilles og Green Willow, og omfattede forsøgsledene:

- A. Ingen udtynding
- B. Svag udtynding
- C. Kraftig udtynding
- D. Sporebeskæring

Buskene er plantet med afstanden 1,5 m mellem rækkerne og 1 m mellem buskene i rækken. Der er tilstræbt en ret kraftig vækst i buskene ved brug af ret store gødningsmængder, kunstgødninger hvertandet år og organiske gødninger hvertandet år. Beskæringen er normalt foretaget i vintermånederne.

De planter, der blev anvendt til udplantning i forsøget ved Hornum, var meget små. Dette har medført, at bæringen er indtrådt to år senere ved Hornum end ved Virum, hvilket også fremgår af udbyttetabellen.

Frugtudbytte

Der er ingen sikker forskel mellem de to første forsøgsled, hvad frugtudbyttet angår; men totalgennemsnittet viser dog, at for-

søgsled A, hvor der ingen udtynding har fundet sted, bortset fra en sundhedsudtynding, har givet det største udbytte. I forsøgsledene C og D er der en mærkbar udbyttenedgang i forhold til A og B, og det ser ikke ud til, hvad der umiddelbart kunne antages, at sporebeskæring stimulerer udbyttestørrelsen; tværtimod formindskes udbyttet betydeligt ved den kraftige beskæring, hvilket fremgår af nedenstående tal.

Frugtudbytte i kg pr. 100 m ² , gns.						
Forsøgsled	Virum		Hornum		Total gns.	For- holdstal
	Achilles	Green Willow	Green Willow			
A.	137.2	68.6	32.6		79.5	105
B.	130.7	68.4	27.6		75.6	100
C.	98.9	58.9	19.3		59.0	78
D.	86.3	54.5	11.9		50.9	67

Frugtstørrelsen

Gennemsnit af de forsøg, hvor 100 stk. vægt er bestemt, giver nedenstående talrække med forholdstal, der viser en forskel på 16 pct. i bærstørrelse fra det ubeskårne forsøgsled til det kraftigst beskårne.

Forsøgsled	A	B	C	D
Vægt af 100 bær i g, gns.	353	355	380	407
Forholdstal	99	100	107	115

Frugtstørrelsen påvirkes afgjort gennem beskæringen, og selvom forskellen ikke er overvejende stor mellem det ubeskårne og hårdtbeskårne forsøgsled, giver sidstnævnte dog en pænere vare.

Plukkelethed

Et af forsøgets hovedformål har været gennem beskæring at lette den for stikkelsbær noget besværlige plukning, og med det formål at klarlægge plukkeletheden i de forskellige forsøgsled er der taget plukketid for 1 kg bær.

Nedenstående talrækker, der er gennemsnitstal og forholdstal af de forsøg, hvor plukketiden er taget, viser, at der er meget lille forskel mellem plukketiden i de forskellige forsøgsled, selvom der synes at være en tendens til en hurtigere plukketid i de svagt beskårne buske.

Forsøgsled	A	B	C	D
Min. pr. kg bær, gns.	12.6	12.7	13.1	13.6
Forholdstal	99	100	103	107

Den kendsgerning, at det synes at tage længere tid at plukke hårdt beskårne buske end svagt beskårne, kan skyldes de mindre udbytter i de hårdtbeskårne buske.

Beskæring

I nogle forsøg er der taget tid ved beskæring af hvert forsøgsled, og der er her meget store forskelle; i særdeleshed mellem forsøgsled D, sporebeskåret, der afgjort kræver den længste tid, og de øvrige forsøgsled. Som helhed er linien, som det fremgår af nedenstående tal, at des stærkere beskæring des længere tid vil der medgå.

Forsøgsled	A	B	C	D
Tid i min./100 m ² , gns.	13.9	41.2	52.8	161.9
Forholdstal	34	100	128	393

Vægten af det fjernede materiale viser, at der fjernes mest fra forsøgsled C, kraftig udtynding, medens der fra forsøgsled D, sporebeskæring, hvor der er anvendt mest tid til beskæring, kun er fjernet en del af materialet på hovedgrenene.

Forsøgsled	A	B	C	D
Afskåret materiale/100 m ² i kg, gns.	1.6	6.8	11.2	7.9
Forholdstal	24	100	165	116

Sammenholdes frugtudbytte, beskæringstid samt mængde fjernet materiale med plukkelethed og bærestørrelse findes, at de stærke beskæringsmetoder ikke har været rentable.

SAMMENFATNING

Sammenfatningen af foranstående må blive, at enhver form for beskæring af stikkelsbærbuske nedsætter udbyttet. Til trods herfor bør der af hensyn til renholdelse og bekæmpelse af skadedyr og sygdomme foretages en ret svag til middelkraftig udtynding af buskene. Den udbyttenedgang, der indtræder ved en sådan udtynding, ophæves til en vis grad af en pænere handelsvarer.

Selve beskæringsarbejdet foregår bedst ved, at ældre afbårne og uheldigt placerede grene fjernes først. Næst efter fjernes de étårige skud, der tit kan forekomme i stor mængde, og der bibeholdes kun de skud, der er nødvendige for den årlige fornyelse af busken. Til sidst fjernes de grene og skud, der endnu måtte hindre lys og luft i at trænge ind i buskens indre.

Forsøg med sorter af foderærter og kogeærter 1951—56

Ved statens forsøgsstationer er forsøgene fortsat med en del af de sorter, der er omtalt i 477. meddelelse samt nye sorter, der er indgået i henholdsvis 1953 og 1954. Forsøgene er udført på lerbjod ved Lyngby og Tystofte og på sandjord ved Studsgaard, Borris og Tylstrup. Forsøget i 1954 ved Borris er kasseret på grund af uensartet udvikling, der også var årsag til kassation af forsøgene ved Lyngby og Tylstrup i 1956. Resultaterne for de sorter, der ikke har deltaget i alle forsøg, er omregnet i forhold til gennemsnittet af de sorter, der har været med i 6 års forsøg. De anførte forholdstal er ligeledes beregnet ud fra dette gennemsnit. Der er i forsøgene, hvis hovedresultater er anført nedenstående, kun bestemt udbytte ved høst til modenhed. For koge-

Foderært	Antal forsøg	hkg pr. ha		Fht. for frøudb.	mg pr. frø	Dato for		Kogetid,	
		frø*	halm			beg. blomstring	modning	minutter alle år	1954—56
Foderært									
1951—56									
Svaløf Brio	27	22.1	33.0	108	245	23/6	12/8	—	—
Glæne Trifolium	27	18.8	39.8	92	223	3/7	23/8	—	—
1953—56									
Øtofte Felix (166/46)	17	22.9	33.5	112	208	27/6	18/8	—	—
1954—56									
Trifolium 53/1—5	12	19.0	39.3	93	218	29/6	22/8	—	—
Kogeært									
1951—56									
Øtofte Sixtus (90/46)	27	23.1	35.3	108	199	24/6	13/8	60	40
Øtofte Flavo	27	20.6	35.3	97	228	26/6	16/8	57	40
Kron 101	27	20.2	34.5	95	235	28/6	15/8	68	46
1954—56									
Weibulls Strål	12	21.7	35.4	102	176	25/6	16/8	—	34

* med 15 pct. vand.

ærterne er der ved Statens Planteavls-Laboratorium udført kogeprøver.

Af foderærterne ligger Øtofte Felix (166/46) og Svaløf Brio højest i frøudbytte med henholdsvis 22,9 og 22,1 hkg pr. ha. De to Trifoliumsarter, Trifolium 53/1—5 og Glænø Trifolium, der har givet omtrent samme udbytte, 19,0 og 18,8 hkg pr. ha, ligger henholdsvis 3,9 og 4,1 hkg lavere end den højestydende sort, Øtofte Felix (166/46). Begge Trifoliumsarter er halmrige, idet de har givet ca. 6,5 hkg halm pr. ha mere end de to andre prøvede sorter.

Af kogeærterne har Øtofte Sixtus (90/46) været højestydende med 23,1 hkg frø pr. ha, efterfulgt af Weibulls Strål, der har givet 1,4 hkg frø pr. ha mindre. Øtofte Flavo og Kron 101 har givet omtrent samme udbytte, 20,6 og 20,2 hkg pr. ha eller henholdsvis 2,5 og 2,9 hkg mindre end Øtofte Sixtus (90/46). I halmudbytte forholder sorterne sig meget nær ens, med Kron 101 som den lavestydende.

Oversigt over sorterne

FODERÆRTER

Svaløf Brio (Svaløf Torsdag II × Svaløf Solo) — Sveriges Utsædesforening, Svaløf. Sorten har givet højt frøudbytte, med lille variation fra år til år og fra sted til sted. Halmudbyttet er lavt. Sorten blomstrer og modner tidligt. Frøene er store og lyst grågrønne.

Glænø Trifolium (udvalg af den gamle Glænøært) — Aktieselskabet Trifolium Frø, København. Sorten har givet lavest udbytte af frø, og den er halmrig og sen i blomstring og modning. Frøene er middelstore, gråbrune, marmorerede.

Øtofte Felix (166/46) (Øtofte Marmor × Kron). — Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Sorten har i fire års forsøg været højestydende i frøudbytte. Halmudbyttet er under middel. Den er ret tidlig i blomstring og modning. Frøene er ret små og mørkt grågrønne.

Trifolium 53/1—5 (Trifolium Glænø × Øtofte Marmor). — Aktieselskabet Trifolium Frø, København. Udbyttet af frø er i gennemsnit knap middel. Sorten er halmrig og blomstrer og modner ret sent. Frøene er middelstore, gråbrune, marmorerede.

KOGEÆRTER

Øtofte Sixtus (90/46) (udvalgt i en krydsning af to linier af Svaløf Solo × Gul Snedinge). — Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Den har givet højt udbytte af frø ved alle stationer. Halmudbyttet er middel. Sorten blomstrer og modner tidligt. Frøene er knapt middelstore, gule til grågule og koger ret hurtigt.

Øtofte Flavo (Gul Snedinge × Svaløf Solo). — Danske Landboforeningers Frøforsyning og Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Udbyttet af frø er lidt under middel, og halmudbyttet er godt middel. Sorten er middeltidlig. Frøene er store og gule og koger ret hurtigt.

Kron 101 (udvalgt af Kronært Edelgaard). — Sydfyns Frøavl A/S. Sorten har i gennemsnit givet under middeludbytte af frø. Halmudbyttet er ret lavt. Den er middeltidlig i blomstring og modning. Frøene, der er store og gule, har krævet længst kogetid.

Weibulls Strål (røntgenmutant af Weibulls Kloster). — W. Weibull A/B, Landskrona. Sorten har i gennemsnit givet godt middeludbytte af frø og jævnt udbytte i de enkelte forsøg. Halmudbyttet er middel. Den er middeltidlig. Frøene er ret små, hvidgule og koger hurtigt.

Ærtesorter 1951—56. hkg fro pr. ha. (15 pct. vand)

	Lyngby	Tystofte	Studsgaard	Borris	Tylstrup	1951	1952	1953	1954	1955	1956
Antal forsøg:	5	6	6	5	5	5	5	5	4	5	3
<i>Foderært</i>											
Svaløf Brio	25.2	29.3	15.5	24.9	15.7	22.7	21.5	23.5	20.7	19.7	26.1
Glæne Trifolium	23.3	24.0	14.1	19.6	13.2	18.1	21.0	21.9	15.3	18.4	17.1
Øtofte Felix 166/46 ¹	26.5	30.7	14.8	27.3	15.4	—	—	25.7	21.3	20.0	23.7
Trifolium 53/1—5 ²	24.4	24.6	14.3	19.4	12.3	—	—	—	16.3	18.9	18.2
<i>Kogært</i>											
Øtofte Sixtus (90/46)	25.2	31.0	16.9	25.3	16.9	24.1	22.8	24.6	22.4	21.6	23.2
Øtofte Flavo	22.5	27.0	15.3	23.9	14.1	22.4	20.4	19.9	20.2	18.9	22.4
Kron 101	24.3	26.4	15.4	20.8	13.8	21.4	19.6	22.1	17.6	19.2	21.3
Weibulls Strål ²	24.9	30.2	16.6	22.9	13.1	—	—	—	20.9	19.7	23.2

1. 1953—56: Beregnet i forhold til de sorter, der er med i alle år.

2. 1954—56: Beregnet i forhold til de sorter, der er med i alle år.

Forsøg med sorter af spindhør 1955—1956

Foreløbig meddelelse

Ved den fortsatte afprøvning af spindhørssorter ved statens forsøgsstationer har i 1955 og 1956 deltaget 5 hollandske sorter og 1 svensk. De hollandske sorter er Concurrent, der har været med i statens forsøg i en længere årrække, Wiera, der har deltaget siden 1953 og Solido, Noblesse og Diana, der først kom med i 1955. Den svenske sort Svaløf Kristina har været med i forsøgene siden 1951 og er sammen med Concurrent omtalt i 479. beretning 1954, og sammen med Wiera er begge omtalt i 534. meddelelse 1955. Nærværende forsøg er gennemført på lermuldet jord ved Aakirkeby, Lyngby, Aarslev og Ødum. Materialet er oparbejdet på forsøgsstationen ved Aarslev ved varmtvandsrødning og håndskætning af 1/2—2/3 af stråmængden. Forsøgene, 8 ialt, har givet følgende hovedresultater:

	hkg pr. ha			kg pr. ha		I % af strå		Strå- læng- de, cm	Lejetil- bøjelig- hed, 1-10 ²
	råhør	frø ¹	strå	-hør	-blår	-hør	-blår		
Wiera	75.6	9.1	56.2	883	162	15.7	2.9	76	2.1
Noblesse	69.0	9.0	49.8	783	171	15.7	3.4	74	2.7
Solido	70.9	10.1	50.2	770	155	15.8	3.1	70	2.5
Diana	70.5	7.9	52.7	768	176	14.6	3.3	75	2.5
Svaløf Kristina	67.7	8.8	49.8	690	181	13.9	3.6	76	2.8
Concurrent	64.2	10.3	44.2	640	163	14.5	3.7	71	3.0

¹ 10 pct. vand, ² 0 = helt stående, 10 = helt liggende.

Wiera, en hollandsk sort, tiltrukket af J. P. Wiersema, har højt stråudbytte med stort taveindhold og er den af de prøvede sorter, der har givet størst udbytte af skættehør. Blårudbyttet lidt under middel, udbytte af frø højt. Sorten er hvidblomstret, stråstiv og angribes kun lidt af de almindelige hørsygdomme, middeltidlig med tave af god kvalitet og frø med høj kornvægt og middelhøjt indhold af råfedt.

Noblesse, hollandsk sort, tilhørende Friese Coöperative Handelsvereniging voor Zaaizaad en Pootgoed G. A., de Z.P.C., Leeuwarden, har middelhøjt udbytte af strå, skættehør, blår og frø. Strået har højt taveindhold og god stråstivhed, frøet høj kornvægt og lidt over middel indhold af råfedt. Sorten er blåblomstret.

Solido, hollandsk sort, samme ejer som forannævnte, har middelhøjt udbytte af strå og skættehør, lavt blå- og højt frøudbytte. Sorten er blåblomstret, lidt kort, men stivstrået, har taveindhold omkring middel og frøvægt og råfedtindhold lidt over.

Diaua, hollandsk sort, ejer: Selectiebedrijf »Luidenburg«, Groningen, har lidt over middel udbytte af strå og blå, omkring middel skættehørudbytte og under middel frøudbytte. Sorten er hvidblomstret, strået relativt langt og af god stråstivhed, men under middel taveindhold. Frøvægt og råfedtindhold omkring middel.

Svaløf Kristina, tilhører Sveriges Utsädesförening. Sorten har middel stråudbytte, frøudbytte lidt under, skættehørudbytte væsentlig under, men blårudbytte over middel. Strået er langt, af ret god stråstivhed, men ringe taveindhold. Frøet lidt under middel frøvægt, men af højt råfedtindhold. Sorten er blåblomstret.

Concurrent, hollandsk sort. Betydeligt under middeludbytte af strå og skættehør, blårudbytte over middel og frøudbytte højt. Strået er kort, noget blødtstrået og har under middel taveindhold. Frøvægt under og råfedtindhold omkring middel. Sorten er hvidblomstret.

	Tavens			Korn vægt g	Frøets ind- hold i pct.		Jod- tal	Dato for	
	læng- de cm	fin- hed N _m ¹	brud- længde km ²		rå- pro- tein	beg. blomstr. juli		rusk- ning- aug.	
Antal forsøg...	8	6	6	8	8	8	8	8	8
Wiera.....	74	334	47.6	5.8	38.6	27.2	194	2	5
Noblesse.....	74	285	42.9	5.8	39.0	26.8	197	4	6
Solido.....	70	305	45.6	5.8	39.0	26.6	199	2	4
Diana.....	74	317	43.7	5.8	38.2	27.8	195	3	5
Svaløf Kristina	76	293	44.0	5.4	39.7	25.8	192	2	5
Concurrent....	70	284	41.9	5.8	38.7	25.2	197	1	5

¹ N_m = metrisk nummer = tavens længde i m pr. g.

² Brudlængde = brudbelastning i g x N_m : 1000.

Kartoffel virus X og S i de almindeligt dyrkede kartoffelsorter

Mild mosaik kan forårsages af flere kartoffelvira, her i landet først og fremmest af virus X og virus S. De to vira, der begge spredes ved mekanisk saftsmitte, fremkalder en mere eller mindre tydelig mosaik på bladene af de angrebne kartoffelplanter. Der findes flere linier af hvert virus, og disse forholder sig forskelligt med hensyn til at fremkalde symptomer og til at påvirke udbyttet.

Partiel infektion af nyinficerede planter, — syge og sunde knolde under samme plante, — er almindeligt. Partiel infektion af knolde, — syge og sunde spirer fra samme knold, — forekommer derimod sjældent.

Adskillige kartoffelsorter kan indeholde virus X eller S uden at vise symptomer, men virussmitten kan påvises ved serologisk prøve i laboratoriet.

Udbredelse

Til belysning af de 2 sygdommes forekomst i fremaviskartofler blev der i 1956 i Statens Plantetilsyns kontrolmark på Clasons-borg, Kibæk, udtaget bladprøver af 20 planter pr. parcel. Disse prøver blev undersøgt serologisk for virus X og S i laboratoriet ved Studsgaard. Sortimentet i denne kontrolmark indeholder dels de mest anvendte sorter, dels enkelte nyere sorter, der vil gå ud i almindelig dyrkning eller i fremavl af læggekartofler til eksport, og prøverne repræsenterer stillingen, hvor avlsmetoderne ikke har omfattet kontrol for virus X og S.

Resultaterne af undersøgelsen er anført i tabel 1. Virus X er fundet i alle planter af flere sorter, medens King Edward er helt fri (immun som følge af overfølsomhed), og i resten af sorterne varierede virus X-procenten fra 3 til 95.

Ingen af de undersøgte sorter var helt fri for virus S, og enkelte sorter viste sig at være genneminficerede.

Disse resultater er i overensstemmelse med, hvad man har fundet ved lignende undersøgelser i udlandet.

I de senere år er der i en række sorter udvalgt X- og S-frie

kloner, der efterhånden vil afløse de hidtil dyrkede mere eller mindre inficerede partier.

Spredning

38 forsøg gennemført i årene 1951—56 på statens forsøgsstationer viste, at der med 33 procent infektorplanter skete en stigning i virus X-procenten til ca. 40 i løbet af en sæson (gennemsnit af alle forsøg og år), og at der ikke på grundlag af disse forsøg kunne udpeges egne eller landsdele, der er bedre egnede som fremavlssteder for X-frie læggekartofler end andre. Virus X forholder sig altså heri anderledes end de lusebårne virussygdomme. Spredningen af virus X aftog med tiltagende planteafstand, og sygdomsprocenten i afkommet var højere, jo senere optagningen skete. Af den samlede nyinfektion var over 50 procent sket allerede sidst i juli måned.

Forsøgene viste endvidere, at 84 procent af de nysmittede planter var partielt inficerede, medens partiel infektion af knolde kun fandtes i 2—3 procent af de nyinficerede knolde.

Lignende forsøg med virus S er ikke hidtil udført her i landet, men iagttagelser tyder på, at virus S spredes lidt langsommere end virus X.

De i de senere år indhøstede erfaringer med opformering af udvalgte virus X-fattige kartofler viser, at stigningen i virusprocenten fra det ene år til det andet er ret begrænset. Således viste 20 partier i gennemsnit i 1954: 0,14 procent, afkom heraf i 1955: 0,44 procent og i 1956: 0,63 procent med virus X. Men blot der findes enkelte planter i partiet, vil det procentiske indhold stige hvert år.

I de samme år afprøvedes 411 kloner af sorterne Alpha, Bintje, Primula og Up to date. Heri fandtes i løbet af 3 år 7 kloner med enkelte smittede planter, hvorefter disse kloner kasseredes. Fordelingen efter klonernes alder var følgende:

329	1. års kloner med 0.3 pct. inficerede planter, (11 pl. i 6 kloner)
73	2. - - - 0,05 - - - , (2 - - 1 -)
9	3. - - - 0 - - - , (0 - - 0 -)

Ved at foretage afprøvningen af klonerne, så snart planterne var over jorden, er det lykkedes at udrydde de inficerede kloner, således at 3. års klonerne er fuldstændig X-frie. Alt tyder på, at fuldstændig virusfrie kloner kan holdes fri for virus X i årevis. Selvgroede planter og for nært naboskab med inficerede partier er de farligste kilder til nyinfektion.

Udbytteforsøg

I 1951—56 er der ved Jyndeved, Studsgaard og Tylstrup gennemført forsøg med virus X-inficerede og virus X-frie Bintje. Læggematerialet til forsøgsled a og b er fremgået ved masseudvalg, og genetiske forskelle kan derfor have påvirket udbyttet ved siden af virusindholdet. Til forsøgsled c, d og e stammer læggematerialet fra en enkelt, virusfri klon, hvoraf forsøgsled d og e under opformeringen forud for forsøgene er kunstigt inficerede med henholdsvis svag og stærk X-linie. Planterne i forsøgsled b og d viste i forsøgene tidvis svag mosaik, der kun med sikkerhed kunne erkendes ved laboratoriekontrol, hvorimod der i forsøgsled e sås ret tydelig mosaik, der dog kunne svinde i varme og tørre perioder om sommeren.

Resultaterne fremgår af tabel 2. Udbyttefaldet i knoldvægt i parcellerne med X-inficeret læggemateriale ses at andrage 5—19 procent i forhold til udbyttet af sundt læggemateriale; dog viste forsøget ved Jyndeved i 1956 ingen nedgang i forsøgsled d og e, men udbytniveauet var i dette forsøg meget lavt som følge af tørke. Et forsøg ved Studsgaard 1956 med tre forskellige optagningstider viste samstemmende, at først når kartoflernes vækstkraft er fuldt udnyttet, fås den tydelige udbytteforskel til fordel for de virusfrie læggekartofler:

	hkg knolde/ha og forholdstal					
	opt. 23/7		16/8		13/10	
c ÷ X	93	100	219	100	279	100
d + X	98	105	206	94	258	92
e + X	84	91	187	85	236	84

Tørstofprocenten påvirkedes kun lidt af virus X-infektion, men der var dog en tendens til en lille nedgang i de inficerede partiers tørstofprocenter.

I 4 forsøg er vægten i g/knold samt antal knolde/plante bestemt. De X-frie planter gav i gennemsnit 12,8 knolde à 64 g imod 12,7 knolde à 54 g for de X-inficerede. Udbyttenedgangen hidrørte hovedsagelig fra en lavere vægt af de enkelte knolde under de inficerede planter, medens antallet af knolde pr. plante var næsten upåvirket af X-infektionen.

Forsøgene bekræftede således de resultater, der forelå fra udlandet, og viste, at udskiftning af stærkt virus X-smittet læggemateriale med X-frit stort set bliver betalt allerede 1. år gennem et merudbytte af nogenlunde samme størrelsesorden som læggematerialets mængde.

Tabel 1. Udbredelse af kartoffel virus X og S, (Clasonsborg 1956)

Sort	Virus X			Virus S		
	antal planter*	%	variation	antal planter*	%	variation
Ackersegen	80	82	40—100	80	85	60—100
Arr. Pilot	20	100	—	20	5	—
Arr. Banner	40	92	85—100	40	20	—
Alma	200	75	25—100	420	100	—
Alpha	500	100	—	1300	3	0— 10
Bintje	1220	50	5—100	2280	93	5—100
Dianella	200	100	—	960	6	0— 25
Erstling	40	100	—	40	100	—
Katahdin	100	76	65— 85	140	100	—
Kennebec	40	100	—	40	82	60— 95
King Edward	40	0	—	160	100	—
Majestic	120	100	—	220	44	25— 70
Primula	60	95	90—100	60	100	—
Richt. Imperator . .	20	20	—	20	95	—
Robusta	20	75	—	20	45	—
Sieglinde	140	3	0— 10	240	8	0— 20
Sebago	20	95	—	20	75	—
Up to date	280	100	—	1940	60	0—100
Voran	40	3	—	40	30	—

* Division med 20 giver antal parceller (= antal partier).

Tabel 2. Udbytte af X-fri og X-inficerede Bintje

Led	Jynde vad			Tylstrup			Studsgaard		
	hkg/ha		tørst.	hkg/ha		tørst.	hkg/ha		tørst.
	kn.	tørst.	%	kn.	tørst.	%	kn.	tørst.	%
	1952—54			1952—54			1951—53		
a ÷ X	278	60.8	21.86	362	77.9	21.54	285	61.9	21.70
b + X	265	56.6	21.39	305	65.8	21.57	256	54.9	21.48
	1956			1956			1954—56		
c ÷ X	150	30.5	20.32	294	59.1	20.12	257	54.9	20.83
d + X	156	31.5	20.20	268	54.3	20.26	244	50.2	20.67
e + X	146	29.3	20.06	268	54.5	20.35	214	43.2	20.24
	Forholdstal								
	1952—54			1952—54			1951—53		
a ÷ X	100	100	—	100	100	—	100	100	—
b + X	95	93	—	84	84	—	90	89	—
	1956			1956			1954—56		
c ÷ X	100	100	—	100	100	—	100	100	—
d + X	104	103	—	91	92	—	92	91	—
e + X	98	96	—	91	92	—	81	79	—

Forsøg med forskellige jordbehandlinger og gødninger til tomater i væksthuse 1953—56

Forsøgene, der er udført på mild lerjord ved Virum og på god sandmuld ved Spangsbjerg, har haft til formål at undersøge, hvorledes jordens behandling med damp eller klorpikrin i forbindelse med henholdsvis organisk og uorganisk gødning indvirker på udbytte, tidlighed og frugtkvalitet hos tomater i væksthuse.

Der indgik følgende spørgsmål:

1. Reolgravning + organisk gødning
2. Dampning i 20 min. til 50 cm dybde hvert år + organisk gødning
3. » » » » » » hvert andet år + organisk gødning
4. » » » » » » hvert år + kunstgødning
5. » » » » » » hvert andet år + kunstgødning
6. » » » » » » hvert andet år og klorpikrin
hvert andet år + $\frac{1}{2}$ organisk og
 $\frac{1}{2}$ kunstgødning
7. Klorpikrin hvert år + kunstgødning
8. » hvert andet år + kunstgødning
9. » hvert år + organisk gødning
10. » hvert andet år + organisk gødning
11. Dampning i 20 min. til 25 cm dybde hvert år + kunstgødning
12. » » » » » » hvert andet år + kunstgødning

Der er anvendt sorten *Selandia* ved Virum og *Potentat* ved Spangsbjerg.

Ved Virum er anvendt 3 fællesparceller à 10 m², ved Spangsbjerg 2 fællesparceller à 12,2 m². Der har som regel været anvendt 750 kg staldgødning pr. 100 m² og kunstgødning er tilført med tilsvarende mængde plantenæring, ca. 12 kg superfosfat, ca. 9 kg svovlsur kaligødning, ved Virum ca. 15 kg svovlsur ammoniak og ved Spangsbjerg 20 kg kalksalpeter. Der har nogle af årene været tilført ekstra kvælstof som kunstgødning og da lige meget i alle parceller.

Ved forsøgets anlæg konstateredes følgende analysetal:

Virum Rt ca. 6,1 Ft ca. 12 og T_R ca. 13.
Spangsbjerg » » 6,5 » » 15 » » » 19.

Tallene har ikke forandret sig væsentlig i forsøgsperioden.

Ved Virum er forsøget anlagt i *alm. varmt hus*, og som regel er der plantet midt i marts, ved Spangsbjerg i *koldt hus* og plantet ca. 13. maj.

I tabel 1 er anført udbyttet opdelt i 3 plukkeperioder, grønne og ialt. For Virums vedkommende ses, at der er ret stort udslag for behandling. Behandling hvert år ligger over behandling hvert andet år. Der er ikke stor forskel på behandling med damp og med klorpikrin, men klorpikrin ligger lige over den dampede med tilsvarende gødning. Tilførsel af organisk gødning giver større udbytte end tilførsel af kunstgødning, idet de 5 højeste udbytter alle er fra behandlinger med tilførsel af organisk gødning. Behandling med damp til halv dybde, 25 cm, ligger lavest af de behandlede. Behandling hvert år — men skiftevis med damp og klorpikrin — ligger som nr. 3 med 1 626 kg pr. 100 m², kun overgået af klorpikrin hvert år + organisk gødning, der ligger højest med 1 693 kg og dampning hvert år + organisk gødning næsthøjest med 1 635 kg. Der er udmærket system i rækkefølgen, idet der efter disse tre følger klorpikrin hvert andet år + organisk gødning med 1 623 kg, derefter dampning hvert andet år + organisk gødning med 1 596 kg. Først herefter kommer kunstgødningerne med og igen, først klorpikrin hvert år med 1 558 kg, men forskellen til de to næste, ½ dampning hvert år og dampning hvert år, begge + kunstgødning, er ikke stor, idet de giver 1 552 og 1 541 kg. Herefter ligger noget lavere de 3 hvertandet-års behandlede, der har fået kunstgødning, henholdsvis klorpikrin, damp og ½ damp med 1 489, 1 405 og 1 385, mens den ubehandlede, der er tilført organisk gødning, ligger lavest med 1 319 kg. Det ses også i tabel 1, at forskellen i tidlighed ikke er forholdsvis så stor som ialt-udbyttet.

For Spangsbjergs vedkommende ligger tallene ikke så regelmæssigt, og udbytteforskellen er procentisk kun ca. halv så stor. Dampning hvert andet år + kunstgødning ligger klart i spidsen, og det har været tilfældet alle årene. Det må bero på et eller andet uforklarligt ved jordbunden eller lignende, for bortset fra denne behandling er det også her således, at behandling hvert år ligger over hvert andet år. Det ser derimod ud, som om damp og klorpikrin forholder sig anderledes end i Virum, idet damp + en eller anden gødning ligger over tilsvarende behandling med

klorvikrin. Klorvikrin giver dog i første plukkeperiode større udbytte end damp og ligeledes dampning til halv dybde mere end dampning til fuld dybde. Tilførsel af organisk gødning er som i Virum bedre end tilførsel af kunstgødning. Dampning til halv dybde ligger også her lavt, næsten som den ubehandlede, men klorvikrin hvert og hvert andet år + kunstgødning ligger lige under ubehandlet.

Resultaterne er således ikke meget forskellige de to forsøgssteder, og de fire behandlingsnumre 9 — 2 — 6 og 3 ligger begge steder blandt de 5 bedste, og der er også ensartethed i placering af $\frac{1}{2}$ dampning + kunstgødning i nederste halvdel. Klorvikrin + kunstgødning ligger allernederst ved Spangsbjerg og noget højere ved Virum.

I tabel 2 er udbyttet af modne frugter angivet ialt og i 4 sorteringer, og det ses, at rækkefølgen for ialt modne næsten følger rækkefølgen for ialt høstede i tabel 1. Der er ved Virum en tendens til, at de største udbytter i første sortering følger de store ialt-udbytter; dette er ikke så udtalt ved Spangsbjerg. I rubriken for 3die sortering, der især omfatter grønskjoldede frugter, ser man, at den ubehandlede står lavest, så alle behandlinger har givet flere grønskjoldede. Ved Virum har klorvikrinbehandling procentvis givet lidt flere end dampning, ved Spangsbjerg ligger de ens, men det ses tydeligt, at tilførsel af organisk gødning giver flere procent grønskjoldede end de kunstgødede, både ved Virum og ved Spangsbjerg.

I tabel 3 er angivet, også i gennemsnit for alle år, vægten for plantemasse i kg pr. 100 m² og frugtstørrelse i g pr. frugt. Der findes ikke nogen sammenhæng mellem frugtudbytte og plantemasse, men det ser ud til, at de største frugtudbytter følges af de største frugter, tydeligst ved Virum.

Resultatet af disse fire års forsøg er, at det på lerjorden ved Virum har været fordelagtigt at behandle jorden på de prøvede måder — undtaget måske $\frac{1}{2}$ dampning. Bedst betalt bliver nok behandling med damp eller klorvikrin hver andet år + organisk gødning. På sandmulden ved Spangsbjerg har klorvikrin + kunstgødning virket skadelig. Dampning til halv dybde + kunstgødning har ingen virkning haft. Ses der bort fra dampning hvert andet år + kunstgødning, der ligger højest, uden at man kan forklare hvorfor, har damp hvert andet år + organisk gødning måske, ene af alle, kunnet betale omkostningerne.

Ved Virum fortsætter forsøget, hvorimod det er afsluttet ved Spangsbjerg.

Tabel 1. Udbytte af høstede frugter i plukkeperioder. kg pr. 100 m²

Behandling		Virum (varmhus)					Spangsbjerg (koldhus)				
		plukkeperiode			grøn- ne	ialt	plukkeperiode			grøn- ne	ialt
		1ste	2den	3die			1ste	2den	3die		
1. Reolgravning.	org.	312	449	454	104	1319	107	313	480	50	950
2. Damp. h. å.	org.	327	685	527	96	1635	99	285	551	69	1004
3. Damp. h. a. å.	org.	327	657	515	97	1596	102	304	521	67	994
4. Damp. h. å.	kunstg.	337	618	490	96	1541	108	311	494	76	989
5. Damp. h. a. å.	kunstg.	298	545	459	103	1405	119	305	514	102	1040
6. Da. Kl. 1/2 org. 1/2 kunstg.		328	611	579	108	1626	123	305	493	88	1009
7. Klorpikr. h. å.	kunstg.	291	606	558	103	1558	129	305	446	63	943
8. Klorpikr. h. a. å.	kunstg.	337	528	508	116	1489	140	316	428	46	930
9. Klorpikr. h. a. å.	org.	327	677	571	118	1693	141	309	489	55	994
10. Klorpikr. h. a. å.	org.	319	675	525	104	1623	138	305	483	46	972
11. 1/2 Damp. h. å.	kunstg.	335	637	485	95	1552	132	309	457	58	956
12. 1/2 Damp. h. a. å.	kunstg.	306	539	444	96	1385	130	302	471	50	958

Tabel 2. Udbytte af modne frugter i sorteringer og ialt. kg pr. 100 m²

Behandling		Virum (varmhus)					Spangsbjerg (koldhus)				
		sorteringer					sorteringer				
		I	II	III	aff.	ialt	I	II	III	aff.	ialt
1. Reolgravning	org.	874	126	206	9	1215	452	222	199	27	900
2. Damp. h. å.	org.	879	228	421	11	1539	406	201	298	30	935
3. Damp. h. a. å.	org.	855	230	402	12	1499	417	220	261	29	927
4. Damp. h. å.	kunstg.	863	215	346	21	1445	452	194	243	24	911
5. Damp. h. a. å.	kunstg.	836	167	278	21	1302	473	193	245	27	933
6. Da. Kl. 1/2 org. 1/2 kunstg.		904	188	411	15	1518	425	200	271	25	921
7. Klorpikr. h. å.	kunstg.	891	174	371	19	1455	418	182	254	26	880
8. Klorpikr. h. a. å.	kunstg.	875	154	324	20	1373	438	190	227	29	880
9. Klorpikr. h. a. å.	org.	897	198	466	14	1575	402	209	294	34	939
10. Klorpikr. h. a. å.	org.	864	223	421	11	1519	429	210	254	33	929
11. 1/2 Damp. h. å.	kunstg.	805	202	427	23	1457	452	185	242	19	899
12. 1/2 Damp. h. a. å.	kunstg.	833	161	277	18	1289	465	179	233	26	900

Tabel 3.

Behandling nr.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Plantemasse													
kg pr. a	Virum	317	350	346	309	313	347	332	337	293	330	298	300
Vægt i g pr. frugt	Virum	63	69	71	66	62	67	65	63	70	70	67	66
Vægt i g pr. frugt	Spangsbjerg	69	69	70	65	65	66	65	65	69	68	65	66